

NOTAT

9. december 2020
20/06836-74
ANN/CBO-KFST

Høringsnotat om forslag til bekendtgørelse om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetence efter konkurrencelovens § 11 b

Udkast til bekendtgørelse om, hvilke ordninger om frit valg, der er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetence efter konkurrencelovens § 11 b, blev sendt i høring den 19. oktober 2020. Fristen for hørings svar var den 6. november 2020.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen sendte bekendtgørelsen i høring på høringsportalen.dk og ved direkte høring af i alt 37 høringsparter. Styrelsen har modtaget høringssvar fra i alt 13¹ virksomheder, myndigheder og organisationer, hvoraf 4 har bemærkninger til udkastet.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i forslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

1. Generelle bemærkninger til udkastet til bekendtgørelsen

Arbejdsgiverforeningen KA anerkender overordnet, at der kan være et behov for at tilrette bekendtgørelsen, så den afspejler den ændring, der skete af serviceloven i 2013. På denne baggrund støtter KA forslaget. KA bemærker dog, at det er ærgerligt, at det har vist sig nødvendigt at ændre bekendtgørelsen. KA bemærker i denne sammenhæng, at bekendtgørelsen reelt manifesterer, at der siden 2013 har været et hul i lovgivningen, der gør det umuligt for private leverandører af fritvalgsydelse under godkendelsesordningen at få afprøvet den kommunale prisfastsættelse ved en offentlig klageinstans. Ifølge KA har private leverandører således siden den 1. april 2013 været henvist til et privat søgsmål, hvis der er tvivl om, hvorvidt de kommunalt fastsatte priser er korrekte. KA anfører, at et sådant privat søgsmål er en voldsom økonomisk belastning for private leverandører.

Arbejdsgiverforeningen KA bemærker endvidere, at de finder det oplagt at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hjemmel og midler til at varetage

---

¹ Advokatrådet, Arbejdsgiverforeningen KA, DA, Dansk Erhverv, DI, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH), Erhvervsstyrelsen, Forhandlingsfællesskabet, Justitsministeriet, KL, Social- og Indenrigsministeriet, Sundheds- og Ældreministeriet og Ældre Sagen.

rollen som klageinstans på dette område. KA opfordrer derfor alle ansvarlige politikere og relevante instanser til at tage affære og tilsikre, at retstilstanden fra før 2013 genindføres på dette punkt.

Dansk Erhverv bemærker overordnet, at konkurrencelovens § 11 b navnlig skal sikre ligebehandling af offentlige og private leverandører på fritvalgsområdet. Dansk Erhverv kan dog konstatere, at der langt fra i alle kommuner er sikret ligebehandling af de offentlige og private leverandører, særligt i forhold til ydelserne personlig pleje, praktisk hjælp og madservice. Dertil kommer, at en række kommuner ifølge Dansk Erhverv har meget vanskeligt ved i det hele taget at redegøre for, hvilke beregninger der ligger til grund for de afregningspriser, som de private leverandører modtager som betaling for deres arbejde. Dansk Erhverv anfører, at *”som resultat heraf presses de private virksomheder hårdt af for lave afregningspriser. Samtidig forfordeler kommunerne derved den kommunale leverandør, der ofte ligger i konkurrence med den eller de private leverandører i kommunen”*. Dette bringer ifølge Dansk Erhverv grundlaget for borgernes frie valg i fare. Dansk Erhverv oplyser, at hvis der sker underbetaling, bliver den private leverandør samtidig sat i den prækære situation at skulle tage problemstillingen op over for deres egentlige kunde, hvilket i praksis afholder mange virksomheder fra at gå videre med indsigelser mod deres afregningspriser af frygt for repressalier.

Dansk Erhverv bemærker, at de beføjelser, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter konkurrencelovens § 11 b generelt kunne have på hele fritvalgsområdet, ville udgøre et væsentlig værn mod den skævvridning af konkurrencen mellem offentlige og private leverandører, der opstår, hvis de private leverandørers afregningspriser ikke beregnes korrekt.

Dansk Erhverv bemærker endvidere, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter det fremlagte forslag til bekendtgørelse reelt er afskåret fra at påse kommunernes prisberegninger mv. på centrale dele af fritvalgsområdet. Den omstændighed, at der findes andre instanser, hvortil de private leverandører kan klage, er langt fra tilstrækkeligt til at sikre ligebehandling på området. Det skyldes primært, at disse instanser ikke har de fornødne økonomiske eller regnskabsmæssige kompetencer til at undersøge og kontrollere, om kommunernes beregninger er retvisende. Desuden har disse instanser ikke de reaktionsmuligheder, der er nødvendige for at sikre, at de kommunale prisberegninger bringes i overensstemmelse med reglerne på området. Dansk Erhverv ser derfor et klart behov for, at styrelsens kompetencer efter konkurrencelovens § 11 b udvides, således at styrelsen også mere generelt får kompetence til at forholde sig til, om der fra økonomisk perspektiv er sikret ligebehandling mellem offentlige og private leverandører af omsorgs- og plejeydelser på fritvalgsområdet. Ifølge Dansk Erhverv er det samtidig afgørende, at der afsættes tilstrækkelige, øremærkede

midler til styrelsen, således at styrelsen mere generelt kan foretage en række undersøgelser af kommunernes prisberegninger og træffe de fornødne foranstaltninger over for de kommuner, der ikke måtte have beregnet de private leverandørers afregningspriser korrekt.

Dansk Industri bemærker, at fair og lige vilkår, der muliggør økonomisk bæredygtige tilbud, er en forudsætning for, at borgerne kan vælge mellem forskellige leverandører. Afgørende herfor er gennemsigtighed i fastsættelsen af afregningspriserne på velfærdsområdet, samt tilstrækkelig mulighed for borgere og virksomheder til at få prøvet afgørelser mv. Erfaringerne siden indskrænkningen af styrelsens kompetence i 2013 har ifølge Dansk Industri vist, at private udbydere har et stort behov for at få en uafhængig afprøvning af, om afregningspriserne er fastsat korrekt. Dansk Industri anfører, at en undersøgelse udarbejdet af BDO for Sundheds- og Ældreministeriet i 2017 bl.a. viste, at der var markant variation i timepriserne på tværs af kommuner, der anvendte godkendelsesmodellen. Variationen kunne ikke forklares med forskelle i serviceniveau eller effektivitet, men derimod forskelligt beregningsgrundlag og konteringspraksis. Dansk Industri har i en nylig undersøgelse fundet, at der fortsat er stor og uforklarlig variation i afregningspriserne mellem kommuner, der anvender godkendelsesmodellen.

Dansk Industri foreslår, at private leverandører med opdateringen af bekendtgørelsen skal sikres en adgang til at få en uafhængig vurdering af afregningspriserne. En opdatering af bekendtgørelsen bør ifølge Dansk Industri være anledning til at sikre Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetence til at vurdere, om afregningspriserne er fastsat korrekt inden for alle velfærdsområder, hvor borgere kan vælge mellem både offentlige og private leverandører. Dansk Industri nævner i denne sammenhæng, at der er tilsvarende udfordringer med manglende mulighed for uafhængig vurdering inden for de øvrige store velfærdsområder. Dansk Industri nævner som eksempel, at der inden for dagpasningsområdet ligeledes er markante variationer i de tilskud, som familierne kan få med til et privat alternativ, og at friplejeleverandører oplever tilsvarende udfordringer.

Dansk Industri bemærker endvidere, at private leverandører inden for områder med fritvalgsordninger i dag henvises til Konkurrencerådet, hvis de ønsker en uafhængig vurdering af afregningsprisen. Dansk Industri anfører, at Konkurrencerådet dog typisk afviser at behandle sagerne med henvisning til ressourcebehovet. Dette betyder ifølge Dansk Industri, at private leverandører inden for områder med fritvalgsordninger reelt kun kan indbringe sagen for domstolene, hvilket er omkostningsfyldt og u hensigtsmæssigt for både leverandører og kommuner.

Kommentar

Erhvervsministeriet bemærker, at det er korrekt, som anført af Arbejdsgiverforeningen KA, at bekendtgørelsen afspejler den ændring, der skete af serviceloven i 2013. Hvad angår bemærkningen fra Dansk Erhverv om, at styrelsen efter det fremlagte forslag til bekendtgørelse reelt er afskåret fra at påse kommunernes prisberegninger mv. på centrale dele af fritvalgsområdet, bemærker Erhvervsministeriet, at bekendtgørelsen følger lovændringen. Med ændringen af serviceloven i april 2013, blev styrelsens mulighed for at behandle sager efter konkurrencelovens § 11 b således indskrænket på servicelovens område.

I forhold til Arbejdsgiverforeningen KA's bemærkninger om klagemuligheder bemærker Erhvervsministeriet, at det kommunale tilsyn varetages af Ankestyrelsen med Social- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed. Social- og Indenrigsministeriet har således oplyst følgende i forbindelse med besvarelse af spørgsmål 237 alm. del stillet af udvalget den 16. april 2020 efter ønske fra Eva Kjer Hansen: "Det kommunale tilsyn fører efter § 48 i lov om kommunernes styrelse tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Tilsynet omfatter dog ikke tilfælde, hvor særlige klage- eller tilsynsmyndigheder kan tage eller har taget stilling til den pågældende sag. Ankestyrelsen beslutter selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. I det omfang, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke er kompetent til at behandle en klage, vil leverandører af hjemmehjælp, som mener, at kommunens timeprisberegning er sket i strid med lovgivningen, have mulighed for at rette henvendelse til det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen. Ankestyrelsen beslutter som ovenfor nævnt selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag."

Erhvervsministeriet bemærker, at leverandørerne på området for praktisk og personlig hjælp inden for godkendelsesmodellen, således kan rette henvendelse til det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen, hvis de mener, at kommuners timeprisberegninger er i strid med lovgivningen.²

I forhold til Dansk Erhvervs bemærkninger om, at muligheden for at klage til andre instanser ikke er tilstrækkeligt til at sikre ligebehandling på området, bemærker Erhvervsministeriet, at dette spørgsmål isoleret set ikke vedrører indholdet af det foreliggende udkast til bekendtgørelse, da dette udkast afspejler ændringen af serviceloven i 2013 og dermed gældende ret på området. Erhvervsministeriet bemærker i denne forbindelse, at det efter

---

² Jf. Besvarelse af spørgsmål 237 alm. del stillet af udvalget den 16. april 2020 efter ønske fra Eva Kjer Hansen (V). Oplyst af Social- og Indenrigsministeriet på anmodning fra Erhvervsministeren.

gældende regler på området er muligt at rette henvendelse til det kommunale tilsyn i Ankestyrelsen, hvis leverandører mener, at kommuners timeprisberegninger er i strid med lovgivningen.

Hvad angår forslaget fra Arbejdsgiverforeningen KA, Dansk Erhverv og Dansk Industri om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får hjemmel og midler til at varetage rollen som klageinstans på dette område og øvrige velfærdsområder, bemærker Erhvervsministeriet, at bekendtgørelsen afspejler ændringen af serviceloven i 2013. Det var ikke intentionen med ændringen af serviceloven og derfor heller ikke intentionen med det foreliggende udkast til bekendtgørelse, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal tildeles yderligere kompetence på fritvalgsområdet; tværtimod. Det er derfor ikke umiddelbart relevant at afsætte øremærkede midler til styrelsen på området i relation til nærværende bekendtgørelse.

I forhold til Dansk Industris bemærkninger om manglende mulighed for uafhængig vurdering inden for de øvrige store velfærdsområder, bemærker Erhvervsministeriet, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan undersøge en kommunalbestyrelses beregningsgrundlag, beregningsmetoder og fastsættelse af afregningspriser i henhold til bekendtgørelse nr. 1170 af 30/09/2015 om kommunalbestyrelsens fastsættelse af afregningspriser for ydelser efter serviceloven i forhold til friplejeboligleverandører. Der er ikke på nuværende tidspunkt udstedt en bekendtgørelse efter konkurrencelovens § 11b, stk. 5, som giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kompetence til at behandle sager om fritvalgsordninger på daginstitutionsområdet. Det følger af § 97 i dagtilbudsloven³, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter dagtilbudsloven kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, medmindre andet er fastsat i dagtilbudsloven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Styrelsen kan efter konkurrencelovens § 15, stk. 1, 3. pkt., afvise at behandle sager af ressourcemæssige hensyn. Det følger af forarbejderne til konkurrencelovens § 11 b, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (Konkurrencerådet) på dette område, som på andre områder, kan prioritere sine ressourcer og vælge alene at behandle de sager, som forventes at føre til indgreb, og som kan afsluttes med et rimeligt tidsforbrug.⁴

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udgør sammen med Konkurrencerådet en uafhængig konkurrencemyndighed. Det forhold, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter konkurrencelovens regler har mulighed for at

³ Jf. Lovbekendtgørelse nr. 1326 af 9. september 2020 om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge.

⁴ Jf. 2006/1 LSF 152. Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven, retsplejeloven, lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren og lov om Klagenævnet for Udbud, Almindelige bemærkninger, afsnit 2.9.

prioritere sine sager, ændrer ikke på, at der på visse områder fortsat er mulighed for at klage til styrelsen, som kan beslutte at tage sager op og behandle disse med hjemmel i konkurrencelovens § 11 b.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

2. Afregningspriser fastsat i henhold til de tidligere regler i serviceloven, der var gældende indtil den 1. april 2013

Sundheds- og Ældreministeriet bemærker, at som led i udmøntningen af kommuneøkonomiaftalen for 2013 mellem regeringen og KL, vedtog Folketinget i L121, at særreglerne i lov om social service (serviceloven) §§ 91 og 92 for, hvordan kommunalbestyrelsen skal skabe grundlag for borgernes frie valg, skulle ophæves. Det fremgår af bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen nu alene skal følge de generelle udbudsregler, når kommunalbestyrelsen indgår aftale med private leverandører om at udføre hjemmehjælpen. Der er således ikke i lov om social service fastsat regler om afregningspris.

Sundheds- og Ældreministeriet bemærker videre, at der indtil denne lovændring var fastsat særskilte regler om afregning i serviceloven og tilhørende bekendtgørelse. Sundheds- og Ældreministeriet oplyser, at kommunerne stadig kan skabe det frie valg for borgerne via en godkendelsesordning, hvor kommunalbestyrelsen godkender en række leverandører (private som offentlige), som de visiterede borgere herefter kan vælge imellem. Sundheds- og Ældreministeriet beskriver i den sammenhæng, hvordan en sådan godkendelsesordning fungerer.

Sundheds- og Ældreministeriet oplyser videre, at kommunalbestyrelsen også kan vælge at forbeholde sig ret til selv at fastlægge hvilke leverandører, der skal indgå i den leverandørkreds, som stilles til rådighed for borgernes frie valg. Sundheds- og Ældreministeriet beskriver også i denne sammenhæng, hvordan denne model fungerer.

Sundheds- og Ældreministeriet oplyser videre, at hvis kommunalbestyrelsen anvender en godkendelsesordning, hvormed prisen fastsættes uden priskonkurrence, så fastsættes afregningsprisen på markedsvilkår i den forstand, at afregningsprisen fastsættes på baggrund af de gennemsnitlige, langsigtede omkostninger, som den kommunale leverandør har ved at producere og levere tilsvarende ydelse. Sundheds- og Ældreministeriet oplyser, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at afregningsprisen justeres løbende, når den bliver bekendt med, at omkostningerne ikke længere stemmer overens med afregningsprisen, og at der således er behov for, at kommunalbestyrelsen med passende mellemrum foretager en efterberegning

heraf ved en omkostningskalkulation. Sundheds- og Ældreministeriet oplyser blandt andet også, at for at sikre lige konkurrencevilkår, skal den kommunale og den private leverandør, der leverer samme ydelser af samme kvalitet, afregnes til samme pris. Kommunalbestyrelsen skal derfor løbende sikre sig, at der er fuld omkostningsdækning for de ydelser, som den kommunale leverandørvirksomhed producerer og leverer. Sundheds- og Ældreministeriet oplyser videre, at det derudover står kommunalbestyrelsen frit for at tilrettelægge sin afregningsmodel.

Sundheds- og Ældreministeriet oplyser endvidere, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at foretage genberegning løbende og mindst en gang årligt for godkendelsesordningerne iværksat efter 1. juli 2018.

Sundheds- og Ældreministeriet bemærker endelig, at: *”Det fremgår af bemærkningerne, at Konkurrencerådet fortsat havde kompetence til at udstede påbud efter konkurrencelovens § 11b over for afregningspriser, der er fastsat i henhold til de tidligere regler i serviceloven, det vil sige inden 1. april 2013. Da kommunalbestyrelsen siden 2013 har været forpligtet til at justere priserne løbende, når kommunalbestyrelsen bliver bekendt med, at omkostningerne ikke længere stemmer overens med afregningsprisen vurderes det, at det er usandsynligt, at der er aktuelle sager, hvor der fortsat afregnes efter priser fastsat før 1. april 2013.”*

Sundheds- og Ældreministeriet anmoder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at oplyse, hvilken forældelsesfrist, der gælder for styrelsens sagsbehandling.

Kommentar

Det fremgår af høringssvaret fra Sundheds- og Ældreministeriet, at Sundheds- og Ældreministeriet vurderer, at det er usandsynligt, at der i 2020 er aktuelle sager, hvor der fortsat afregnes efter priser fastsat før den 1. april 2013. Sundheds- og Ældreministeriet anmoder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om at oplyse hvilken forældelsesfrist, der gælder for styrelsens sagsbehandling.

Erhvervsministeriet kan for det første oplyse, at der i konkurrenceloven ikke er fastsat en generel forældelsesfrist i relation til, om Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan behandle en sag.

Erhvervsministeriet kan for det andet oplyse, at det dog følger specifikt af konkurrencelovens § 11 b, stk. 3, at et påbud om efterbetaling ikke kan angå betalinger, som ligger mere end 1 år forud for den dag, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påbegyndte en undersøgelse over for den pågældende offentlige myndighed. Denne regel i § 11 b, stk. 3 finder dog

ikke anvendelse, hvis andet fremgår af reglerne for den pågældende frit valg-ordning.⁵

Den specifikke forældelsesregel i § 11 b, stk. 3, finder endvidere ikke anvendelse i relation til de øvrige påbud, som Konkurrencerådet kan udstede efter konkurrencelovens § 11 b, herunder blandt andet men ikke kun påbud om ophør af beregning og fastsættelse af afregningspriser i strid med reglerne om frit valg og påbud om at anvende bestemte beregningsgrundlag eller priser. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for at indlede en sag efter § 11 b og udstede disse øvrige påbud skal derfor afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige principper.

Erhvervsministeriet kan for det tredje oplyse, at det følger af konkurrencelovens § 23, stk. 6, at forældelsesfristen for bødestraf er 5 år. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et påbud efter § 11 b, stk. 2, kan straffes med bøde, jf. konkurrencelovens § 23, stk. 1, nr. 5. Forældelsesfristen gælder ikke for de tilfælde, hvor det kendetegnende for den ulovlige handling er opretholdelsen af en ulovlig tilstand.⁶ I disse tilfælde forældes et strafansvar ikke, så længe den ulovlige tilstand opretholdes.

Fristerne påvirker dog principielt set ikke Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens mulighed for at tage sager op efter § 11 b og Konkurrencerådets mulighed for f.eks. at udstede et eventuelt påbud om, hvilke beregningsgrundlag, der skulle være anvendt, hvis den offentlige myndighed har fastsat afregningsprisen for lavt efter de dagældende regler om frit valg, og hvis afregningsprisen samtidig er fastsat i perioden fra 2005 til den 1. april 2013.

Erhvervsministeriet vurderer samlet set, at hjemmelen for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at behandle sager om sådanne afregningspriser, bør fastholdes på nuværende tidspunkt. Dette skyldes, at det på nuværende tidspunkt ikke kan udelukkes, at der fortsat kan være sager om afregningspriser, som er fastsat før den 1. april 2013, og hvor der ikke er indtrådt forældelse i forhold til eventuelle krav om efterbetaling.

Bemærkningerne giver herefter ikke på nuværende tidspunkt anledning til ændringer i bekendtgørelsen.

---

⁵ Se Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens afgørelse af 7. marts 2011 om Hillerød Kommune. Socialministeriet angav, at kommunernes forpligtelse til at efterbetale leverandører efter den dagældende servicelovs § 91, stk. 9, kunne gøres gældende længere tilbage end 1 år (fristen på 1 år følger af konkurrencelovens § 11 b, stk. 3). Dog tidligst fra 2005, hvor frit leverandør-valg blev indført. Det følger endvidere af afgørelsen, at da serviceloven ikke foreskrev en forældelsesfrist, ville efterbetalingskrav for ydelser i henhold til serviceloven kun være forældede, hvis dette fulgte af lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven).

⁶ Se i samme retning, LFF 2012 41 Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og straffeloven, Specielle bemærkninger til § 1, nr. 20.

Afslutningsvis bemærkes, at i udkastet til bekendtgørelsen, som blev sendt i offentlig høring, fremgik det ikke, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmel i bekendtgørelsens § 1, nr. 2 og 3 til at behandle sager om afregningspriser, som er fastsat i henhold til de tidligere regler i service-loven (det vil sige før den 1. april 2013) udgår af bekendtgørelsen efter 3 år fra bekendtgørelsens vedtagelse, såfremt styrelsen i løbet af denne periode ikke har truffet afgørelser efter bestemmelserne.

Ovenstående justering er blevet foretaget efter den offentlige høring er afsluttet, og er blevet besluttet efter drøftelser med de relevante myndigheder. Denne justering foretages, idet det vurderes hensigtsmæssigt at lade Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens hjemmel udgå, da bestemmelsen anses for værende overflødig om tre år.

Oversigt over hørte myndigheder og organisationer mv.

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Alzheimerforeningen, Beskæftigelsesministeriet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri & DI Service, Dansk Iværksætter Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Ældreråd, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Domstolsstyrelsen, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FOA, Forbrugerrådet, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Forhandlingsfællesskabet, Frivilligrådet, Justitsministeriet, KA Pleje, Klagenævnet for Udbud, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening, Samvirkende Menighedsplejer, Selveje Danmark, Social- og Indenrigsministeriet, Socialpædagogernes Landsforbund, Sundheds- og Ældreministeriet og Ældre Sagen.